

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

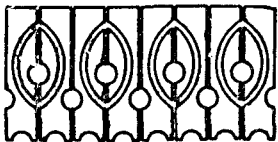
Organ al Uniunii Generale a Notarilor din România

CUPRINSUL:

1 Convocare Uniunii Generale 2 Virgil Ionescu Darzeu, subdirector general Min. de Interne: Chestiuni totdeauna actuale 3 Victor Ungur: Conferința funcționarilor administrativi la Cluj	4 Șerban Constantinescu, notar: Modificarea Legii Unificarea administrative 5 I. D. Savoiu, notar: In preajma modificării legii pentru Unificarea administrativă 6 Nicolae Pantea: Taxele comunale 7 Ordonanțe cu caracter administrativ 8 Publicațiuni

Apare la 1 și 15 a fiecărei luni.

MANUSCRISELE
se primesc până la 10 și 25
a lunii și nu se înapoiază.

ABONAMENTUL:
Pe 1 an 300 Lei

ADRESA:

Notariatul — Primăria

Biblioteca Universității

Cluj

p. n. _____

județul: _____

A APĂRUT și al II-a și al III-a volum din „Administrația Comunală” manual

cuprinzând elemente din dreptul constituțional, administrativ, financiar și matrimonial, noțiuni de contabilitatea, diferite legi și regulamente, complectat cu explicație teoretică și practică, cu modelele, exemplele necesare și practice.

Aprobat de Ministerul de Interne cu ordinul No. 19857/1926.

LUCRARE DE MARE UTILITATE PENTRU ORI ȘI CINE ȘI ÎN SPECIAL PENTRU TOATE
OFICIILE PREFECTURILOR, SUBPREFECTURILOR, PRETORIATELOR, NOTARIATELOR ȘI
PRIMĂRIILE COMUNALE.

Acest manual cuprinde și un foarte interesant chestionar cu întrebări și răspunsuri relative la deosebite nedumeriri, ce se pot ridica mai ales în lumea slujbașilor noștri administrativi, în cursul aplicării noii legi administrative, financiare și altele.

Atragem luarea aminte a d-lor: Prefecți, Subprefecți, Pretori, Notari, Primari și Secretari comunali asupra acestei lucrări care prezintă o deosebită importanță în rezolvarea lucrărilor zilnice.

Acum când comunelor le lipsește o bibliotecă care să cuprindă colecțiile complete de legi, acest manual le înlocuiește cu multă prisosință.

Cercetând indicatorul, veți găsi cu multă ușurință: legile, regulamentele, circulările, deciziunile, etc., date de fiecare Minister, veți afla numărul, ziua, luna și anul *Monitorul Oficial* în care s'au publicat. Volumul III cuprinde și un „model-călăuză” cu toate formularele necesare în conceperea și redactarea actelor oficiale și particulare.

Costul acestor volume de 1800 pagini este 600 lei (câte 300-300 lei volumul).

Comenzile se vor adresa d-lui **Alexandru Buha**, președintele Uniunii Gen. a Notarilor Comunali și Cercuali, consilier financiar, delegat județean în Lugoj, str. Bisericii No. 24 notând pe cotorul mandatului că suma ce se trimite reprezintă costul manualului volumul II și III

La fiecare comandă se va adăoga în plus 25 lei care reprezintă costul recomandării, volumele urmând a fi trimise recomandat spre a fi sigur că ajunge la destinație.

Cine nu are încă volumul I, se poate primi și acela tot aici cu preț de 300 lei.

A APĂRUT : REGULAMENTELE (tip.)

conform art. 100, 264—272 al legii pentru Unificarea Administrativă și anume :

1. Regulamentul (tip.) pentru organizarea diferitelor servicii și atribuțiunea personalului al comunei.
2. Regulament (tip.) comunal de edilitate.
3. Regulament (tip.) de igienă și salubritate publică.
4. Regulament (tip.) de poliție comunală.
5. Statutul pentru constituirea asociației de pașune și
6. Regulamentul privitor la modul de administrare și exploatare a izlazurilor comunale și neimpărțite (urbariale).
7. Regulament pentru administrarea și exploatarea izlazului comunal (separat de cel urbarial).

Regulamentele înșirate aici sub 1—4 fiecare comună are să le întocmească conform art. 100, 264—272 în conformitate cu legea administrativă, prin cari va determina în mod amănunțit organizarea diferitelor servicii, atribuțiunile și retribuțiunea personalului.

Regulamentele de sub 5 și 6 sunt a se întocmi *imediat* și a se trimite spre aprobare Ministerului de Agricultură și spre a fi asociația (urbarială, posesorală) înregistrată în registrul persoanelor juridice conform art. 84 din legea persoanelor juridice din 1924.

Pentru fiecare comună trebuie 3 exemplare.

Aceste regulamente sunt tipărite fiecare separat și se pot comanda cu ramburs, dela **DI. Alexandru Buha**, consilier și delegat județean Lugoj, str. Bisericii 24.

Regulamentul 1 costă (un exemplar) 20 lei

”	2	”	”	6	”
”	3	”	”	6	”
”	4	”	”	20	”
”	5	”	”	25	”
”	6	”	”	25	”
”	7	”	”	20	”

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

Organ al Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România

DIRECTOR ȘI REDACTOR RESPONSABIL:
ALEXANDRU BUHA,
președintele Uniunii notarilor, profesor al școlii
de notari, Lugoj.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
LUGOJ, STRADA BISERICII No. 24.

SECRETAR DE REDACȚIE:
Dr. ALEXANDRU VASILIE

Uniunea Generală a Notarilor Comunali și Cercuali din România.

Nr. 90/1929.

Convocare

D-nii membrii ai Uniunii Generale a Notarilor Comunali și Cercuali din România prin aceasta se convoacă la

adunarea generală ordinară

care se va ține în BUCUREȘTI, Marți, la 12 Martie 1929 ora 10 a. m. în sala Asociației Corale „Liedertafel“, Str. Academiei No. 20.

iar

domnii membri în consiliul de administrație al Uniunii se convoacă la ședința de consiliu, care se va ține Luni, la 11 Martie 1929, ora 4 d. m. în sala Prefecturii județului Ilfov, cu următoarea

Ordine de zi:

- 1 Modificarea legii pentru unificarea administrativă.
- 2 Modificarea legii maximului.
- 3 Modificarea legilor polițienești,
- 4 Incadrarea notarilor.
- 5 Propunerea pentru revocarea ordinului ministerial relativ la sesiunile notariale.
- 6 Propunerea Dlui Florian, președintele Reuniunii Alba, relativă la stabilirea șeselor de reprezentare pe seama notarilor.
- 7 Propunerea dlui Florian, președintele Reuniunii Alba, pentru înființarea unei asociații în sânul Uniunii, pentru înmormântări și ajutorare în caz de invaliditate a membrilor.
- 8 Înființarea Căminului copiilor de notari (studenți la Universitate) în orașul Cluj.
- 9 Cererea notarilor actuali, absolvenți ai școlilor de notari din Vechiul Regat și Basarabia, să se admită cu decisiune ministerială depunerea examenului de notar înaintea corpului profesoral al școlilor de notari din Lugoj, Arad și Făgăraș.
- 10 Propunerea dlui Milencovici, notar în Steierdorf-Anina, pentru a cere autorizația ministerului de a putea împărți spre vânzare imprimate numite „cărămizi“ pentru ridicarea Căminului notarilor.
- 11 Aprobarea conturilor de gestiune pe anul 1927 ale fondurilor Uniunii, Căminului și a Revistei.
- 12 Voțarea bugetelor pe 1929.
- 13 Propunerea relativă la modificarea regulamentului legii pentru organizarea, administrarea și exploatarea pășunilor, apărut în M. O. No. 126/1928.
- 14 Modificarea statutelor Uniunii generale și alcătuirea unui statut-tip pentru reuniunile județene.
- 15 Incasarea pretenziunilor restante în cotizații de membru și abonamente la revistă, eventual ridicarea unui împrumut pentru plățile scadente.
- 16 Propuneri.

Având în vedere importanța deosebită și vitală a chestiunilor la ordinea de zi, prezidiul solicită participarea **necondiționată** a tuturor membrilor de drept și a delegaților tuturor reuniunilor (filialelor) județene din țară.

Lugoj, la 20 Februarie 1929.

Nicolae Giurgiu
primnotar.

Alexandru Buha
președinte.

Căminul Notarilor Comunali din Țară

Președintele Uniunii Generale a Notarilor a înaintat personal la Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale cererea relativă la strângerea sumelor necesare în scopul înființării unui cămin, pentru copii de notari, prin plasarea la populație a unor cărămizi. La stăruința prezidiului Ministerul a și dat imediat autorizația cuvenită pentru a plasa cărămizi în valoare de 4,000.000 lei.

Ordinul se comunică domnilor notari, spre a' l lua la cunoștință cu aceea, că carnetele de cărămizi, cartea de legitimație, registrele, jurnalele etc. se tipăresc deja și se vor trimite cât mai curând, d-lor notari, cu instrucțiunile necesare. Textul autorizației este următorul :

Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale. Direcțiunea Generală a Asistenței Sociale.

No. 09263—20 Feb. 1929.

Domnule Președinte,

La cererea d-voastră avem onoare a vă face cunoscut, că în conformitate cu art. 1 din legea pentru reglementarea și controlul apelurilor la contribuția benevolă a publicului, publicată în Monitorul Oficial No. 51 din 8 Iunie 1923, am autorizat Uniunea generală a notarilor comunali și cercuali din România, Lugoj să strângă sumele necesare în scopul înființării unui cămin prin cărămizi în valoare de 4,000.000 à câte 5, 10 și 25 lei bucata, care vor circula în cuprinsul întregii țări timp de un an, adică până la 1 Martie 1930.

Cărămizile se vor viza de un delegat al Prefecturii județului Severin în conformitate cu legea și regulamentul pentru reglementarea apelurilor la contribuția benevolă a publicului.

La expirarea termenului acordat, cotoarele cărămizilor vândute și cărămizile nevândute se vor aduce la acea Prefectură unde se va constata rezultatul bănesc printr'un proces verbal încheiat în dublu exemplar, din care unul se va înainta Ministerului, ținând seamă că la neurmare, contravenienții vor avea să suporte aplicarea sancțiunilor prevăzute în legea mai sus specificată.

p. Ministru,

IONESCU

Director,

ALEX. VLADESCU

Chestiuni totdeauna actuale

Reforma administrativă, care va modifica aproape în întregime legea pentru unificarea administrativă din 1925, se anunță a fi sub toate auspiciile, o îndreptare a lacunelor din legea veche, cum și o inovare în ce privește cele mai occidentale îmbunătățiri și evoluții în materie administrativă, ce se vor introduce.

Sistemul *centralist*, e o continuare a sistemului feudal — dealtădată — unde tot era în mâna seniorului care dispunea de averea și viața supușilor săi, neținând seamă de nevoile lor, de condițiunile de climă, economice, financiare, etc.

Dață sistemul centralist — atunci — avea rațiune, pentru statul nostru român așa de compact românesc dela un capăt la altul al țării, constituie un anachronism.

Limba, religia și tradiția sunt factorii, cari pot crea diversități de cugetare și de administrare chiar, în state conglomerate unde nu se poate obține o unitate, fiind imposibilă.

La noi, același grai la nord ca și la sud, la est ca și la vest.

În asemenea condițiune, excepțională pentru oricare alt Stat unde minoritățile constituiesc puncte principale de care trebuie să se fie seamă impunând un sistem de conducere unitar, deci centralist la noi, să se fi menținut mai departe sistemul centralist ar fi fost un non sens.

Viața, trebuie să fie descătușată în libertățile de cari are nevoie, dar trebuie și alimentată acolo, unde condițiunile de existență ale ei, sunt inferiorizate de factori economici sau climaterici.

Cu o singură conducere — centralizată se ucidea viața orașelor mari, viața care nu avea nici o rațiune să fie slăbită, nici un interes de Stat, necerând aceasta.

Bucureștii, înflorea în dauna Clujului, Cernăuțului, Iașilor sau Chișinăului, unde altădată roiau interesele comunelor vicinale, aducând pe lângă mișcare și bani.

Era legitimată de ceva, centralizarea aceasta puternică și domnitoare?

Evident că nu.

Condițiunile politice, sau mai bine ale partidelor politice, creau acest sistem, e altceva. Nu însă și administrația și nici interesele generale ale țării.

Descentralizarea se impunea ca un sine qua non.

Vor fi regiuni, gubernii sau orice altă de-

numire s'ar da, nu are importanță.

Important e că se creiază unele în diferite părți din țară, în jurul cărora viața se va desvolta, satele vor fi mai înfloritoare și județele se vor lua la întrecere creind progresul peste tot.

*

Acum o altă ordine de idei.

Legile se făuresc la noi în țară — să zicem și de specialiști.

Dar specialiștii, cât de specialiști ar fi, rămân simpli doctrinari, căci văd tot prin prizma științifică și nu prin realitatea situațiilor uneori în conflicte cu doctrinarii.

Realitatea însă: nu se poate avea de cât din experimentare, din aplicarea zilnică a legiurilor, din observările pe cari — urmărindu-le continuu — poți vedea foloasele ca și des-avantagiile lor.

Din nefericire, la noi, cunoaștem mai mult sau mai puțin bine, organizările administrative existente și n'ar fi o exagerare dacă ași adăuga, că sunt cunoscute pe provincii, cei dela centru neavând de cât vagi cunoștințe asupra lor.

Dar sistemele administrative nu sunt aceleași, deși administrația, e una și aceeași.

Și aici, totul e în funcțiunea de tradiție, climă, rasă etc.

Ca să se poată cunoaște mai bine și legislațiile altor țări, cred, că s'ar face un imens serviciu țării și — în cazul concret — administrației, dacă s'ar trimite, anual, din funcționarii administrativi, cari s'au relevat prin muncă scrisă în domeniul administrativ, în străinătate, pentru studierea — la fața locului — a sistemului respectiv.

Am mai scris și altădată, în această materie, dar au rămas litere fără viață, condițiunile economice și financiare sau unele mentalități, opunându-se.

Azi, când țara pășește spre un progres, real constat, nu se poate să nu se simtă greutatea de aplicare ca și de inovare, în administrație, funcțiunea cea mai de căpetenie în un organism social.

De aceea, guvernului îi încumbă obligația de a transforma și dezideratul acesta într'o realitate, trimițând funcționarii săi, în Anglia, în Franța, Germania și mai ales America, anual, ca din observațiunile lor să dăm progresul și în administrație

Vom fi auziți?

Virgil Ionescu Darzeu
subdirector general Min. de
Interne.

Conferința funcționarilor administrativi la Cluj

În 23. Februarie a. c. avea să se țină la Cluj o conferință a prefectilor din vestul Carpaților cu domnii Miniștri Dr. Nițescu și Mirto, având a lua parte și câte un funcționar de cariera dela fiecare prefectură. Conferința trebuia să pună la punct chestiunea indemnitații speciale, atât de des discutată, a funcționarilor administrativi, după ce Ministerul de Interne, în butul tuturor sentințelor Casației și a deciziunilor Ministerului de Finanțe nu voiește să recunoască drepturile inerente după această indemnizație.

Conferința însă s'a contramandat cu o zi înainte, un număr de funcționari însă neștiințat de contramandare, s'a prezentat și a discutat chestiunea cu multă pricepere și temeinicie. Din referatele, pusé în desbatere, a făcut parte și cel elaborat dela județul Severin, și s'a decis că din toate referatele să se compună unul singur, pentru susținerea cauzei la conferința ce, credem, că se va ținea la o alta dată.

Chestiunea indemnitații speciale și modul avansărilor funcționarilor administrativi, reiasă în mod foarte evident din referatul ce-l publicăm în cele următoare:

Indemnitatea specială pentru funcționarii din vestul Carpaților s'a dat în urma ordinului circular No. 15789 din 9 Decembrie 1921 al Subsecretariatului de Stat depe lângă Ministerul de Interne.

Fapt e, că în instrucțiunile date, la p. II alin. 4 se spune că această indemnizație are caracter provizoriu, dar nu spune nicăiri că nu este a se calcula la salariul de bază.

Or provizoratul nu înseamnă, în cazul dat, că indemnizația poate fi retrasă după un timp oare care, ci era o dispoziție provizorie în vederea reglementării unitare și uniformă a retribuțiilor tuturor funcționarilor administrativi.

Subsecretariatul de Stat era obligat moralicește să reglementeze salariul funcționarilor publici din administrațiile Transilvaniene, deoarece sporul de salariu acordat prin înființarea unui fond de 80 milioane celor din Minister, conform Jurnalului Cons. de Min. No. 3079 din 8 Septembrie 1921 nu se referă la funcționarii teritoriilor alipite din Monarhia Austro-Ungară, neglijând situația acestora. De aceea Subsecretariatul a fost în dreptul său a face pe cale ordinului dat aceiași operație la salariul funcționarilor Transilvanieni, — cu justa presupunere, că situația întregului Corp funcționăresc va trebui pusă în cadrele unei dispoziții unice pentru toate serviciile interne și externe, și deci nu putem face alt-

ceva, decât o reglementare provizorie. Tot așa este provizorie și majorarea salariului prin Jurnalul Cons. de Min. menționat, fiindcă alte dispoziții ulterioare pot determina alte calculări, cum bine știm că a făcut legea de armonizare Manoilescu.

Salariile funcționarilor au fost, sunt și vor fi totdeauna provizorii, dar vor rămâne totdeauna cu tăria unni drept câștigat, ce nu poate fi ciuntit în cadrele unei constituționalități.

Pentru luminarea situației adevărate cităm acest Jurnal cum urmează: Salariile de bază 100—250 li sa dat un spor de 50 Lei; salariului 300 i-s-a dat 200 Lei; la 350 s-a dat 250; la 400—1200 câte 300 Lei; la 1250—1650 câte 350 Lei; la 1800—2000 câte 400 Lei; la 2400—2500 câte 500 Lei; iar secretarilor generali cu salariu 3000 Lei li s-a adăugat 600 Lei.

Sigur că la aparență se pare că sporurile date funcționarilor din Bucovina și celor din Ardeal sunt mai urcate. Se pierde însă din vedere că salariile înainte de spor erau înegale în favorul celor din Bucovina și Ardeal, ceiace se accentuează destul de clar în Jurnalul Cons. de Miniștrii No. 4362 din 16 Noembrie 1921 unde spune textul:

Cu începere dela 1 Decembrie 1921 se va plăti funcționarilor neincadrați din Bucovina... indemnitațiile lunare prevăzute în tabloul alăturat, care reprezintă diferența dintre salariile provăzute în buget și salariile, colegilor lor dela celelalte departamente, unde s'a făcut încadrarea.

Aici nu ne spune nimic de provizorat, iar sporurile au fost următoare:

Rangul	Salariul	Indemnizația	Total
IV. 2	1800	700	2500
V. 1	1350	650	2000
VI. 2	1050	750	1800
VII. 1	850	500	1350
VII. 2	750	600	1350
VIII. 2	700	400	1100
IX. 1	500	350	850
IX. 2	550	300	850
X.	450	300	750
XI.	350	250	600

De urmare majorarea salarelor în Bucovina, ce nu este un provizorat, a stabilit numai o echivalență cu funcționarii din Minister. Deci salariul urcat la 2500 Lei din cl. IV. 2 corespunde la rangul de subdirector general din Minister, care de asemenea are 2500 Lei salariu de bază.

Ordinul circular al Subsecretariatului de Stat depe

lângă Ministerul de Interne nu face altceva, decât aceiași operație pentru funcționarii ardeleni. (se va vedea tabloul mai jos).

Credem deci a avea absolută legalitate când — și prin faptul permanetizării acestui spor numit indemnizație specială, — susținem caracterul ei de salar de bază, cu atât mai vădit, că suntem sprijiniți în această convingere și de Curtea de Casație, iar mai în urmă și de Consiliul superior administrativ. Fapte recunoscute și de Dl Director Nicolau în referatul său.

Or, pentru ca controversa ce există în părerile referatului Direcțiunii județene din Ministerul de Interne și convingerile noastre precum și jurisprudența Casației ținem a pune la punct unele chestiuni principale.

Înainte de toate este cert că funcționarii județeni și comunali din vestul Carpaților nu au considerat nici când indemnizația specială ca în afară de salar de bază. Teza contrară, susținută de referatul semnat de dl Director Nicolau, se bazează probabil pe sporurile acordate ulterior acestor funcționari, cari sporuri au fost

calculate numai la salarul de bază din înaintea acordării indemnității speciale. Or este știut, că toate sporurile au fost date în urma instrucțiunilor ministeriale, față de cari nici Contabilitățile județene sau comunale, nici prefectii sau primarii nu aveau cutezanța a lucra altfel. corpul funcționăresc era aservit discreției acestor funcționari de autoritate, așa că o mișcare pentru reclamarea drepturilor de abea după 1925, cu instituirea consiliilor județene și comunale, se ivește. Dela această dată urmează și dese procese în Contencios, cari au adus câștig cauzei, că indemnizația specială este de fapt salar de bază

Prin urmare tăcerea funcționarilor, sau mai bine zis murmurul sufocat nu poate fi considerat ca o consimțire la neîndreptățile suferite prin presiunile de sus.

Dar și situația de salar faptică, care, între altele, face și un corectiv comparațiilor prezentate de referatul Direcțiunii județene din Minister, dovedește legalitatea concepțiunii noastre.

Rangurile funcțiilor, după sporurile de salar, se prezintă în modul următor:

În Ministerul de Interne		După statut		După Normativul Consiliului Dirigent				
Numirile	Salarul Lei	Gr. clasă		Rang. of. normativ	Rang. rect. în 1921	Salar vechi	Indemn.	TOTAL
Dir. gen. cl. I.	3000	I. 1		cl. I.	cl. I.			
" " " II.	2900	2		" II.	" II.			
" " " III.	—	3		" III.	" III.			
Subdir. gen. cl. I.	2500	II. 1		" IV.	" IV.	1800	700	2500
" " " " II.	2400	2		" V. 1	" V. 1	1550	650	2200
Dir. cl. I.	2200	III. 1		" V. 2	" V. 2	1350	650	2000
" " II.	2000	2		" VI. 1	" VI. 1	1150	650	1800
" " III.	1900	3		" VI. 2	" VI. 2	1050	650	1700
Subdir. cl. I.	1700	IV. 1		" VI. 3	" VI. 3	950	650	1600
" " " II.	1650	2		" VII. 1	" VII. 1-2	850	500	1350
Șef de serv. cl. I.	1450	V. 1		" VII. 2				
" " " " II.	1400	2		" VII. 3	" VII. 3	750	450	1200
" " " " III.	1350	3		" VIII. 1	" VIII. 1	700	400	1100
Șef bir. princ. cl. I.	1150	VI. 1		" VIII. 2	" VIII. 2-3	650	350	1000
" " " " II.	1050	2		" VIII. 3				
" " " cl. I.	950	VII. 1		" IX. 1	" IX. 1	550	300	850
" " " " II.	850	2		" IX. 2	" IX. 2	500	300	800
Subșef bir. cl. I.	800	VIII. 1		" IX. 3				
" " " " II.	750	2		" X. 1	" X. 1-3	450	300	750
Imp. def. cl. I.	600	3		" X. 2				
" " " " II.	500	IX. 1		" X. 3				
" " " " III.	—			" XI. 1	" XI. 1	350	250	600
Impegat stagiar	400			" XI. 2				
				" XI. 3				

Statutul funcționarilor publici, deși a fost în aplicare cu 1 Ianuarie 1924, rangurile stabilite în Regulamentul acestui Statut, nu s'au aplicat nici chiar în Ministerul de Interne. Prin urmare, situația de drept și de fapt este, că pentru funcționarii din vechiul Regat se aplică tot rangurile cu numirile de înaintea Statutului, iar în vestul Carpaților tot Normativul Consiliului Dirigent, cu contragerile din 1921. Legalitatea acestei situații, de altcum, este consfințită de art. 386 din legea

administrativă, iar pentru noi și de jurisprudența Casației.

Așa fiind, urmează că mănecând dela situația faptică și legală, să tragem și concluziile obiective și reale, fără ipoteze ce nu'și au justificarea.

Nu știu este o eroare de concept, sau numai o greșală de descriere, acela afirmațiune din referatul domnului director Nicolau, că funcționarii județeni și comunali, după Normativ, nu puteau trece de cl. VI.

Adevărul este altul și anume Normativul Cons.

Dir. spune la p. 34, că cei cu studiile universitare terminate pot înainta până la cl. IV. inclusive. Iar Regulamentul Statutului funcționarilor publici la art. 80 admite avansarea până la subdirector general inclusiv. Combinând deci p. 34 din Normativ cu art. 80 din Reg. Statutului este evident că funcționarul administrativ, cu pregătiri complete, poate avansa la subdirector general, respective la cl. IV. Deci un argument în plus că urcarea salarelor în Bucovina și Ardeal a egalizat retribuțiunile inegale cu ale colegilor din Minister. Nimic nu ne împiedică deci a afirma, că în caz de asimilare cl. IV. corespunde la rangul de Subdirector general.

Deci iarăș o a doua concepție greșită a referatei. — dacă nu cumva e o aluncare a mașinei de scris — când pune pe aceeași treaptă pe directorul general cu cl. IV. din Normativ.

Ar fi o imposibilitate și o notă de nepricepere a conducerii politice și administrative, ca Cons. Dir. să fi deschis atât de larg puțința avansării regulate, și quasi automate, a funcționarului, încât să nu rezerve aceste funcțiuni superioare, discreției sale.

Chiar dacă am admite aceasta încercare de asimilare cutezătoare, — ce pierde un director general, sau cu ce este inferior, atunci când salariul său dela 2500 Lei s'a ridicat la 3000 Lei, iar a funcționarului din cl. IV. dela 1735 (resp. 1800) la 2500 Lei? Deci „eroarea grosieră“ cu acordarea indemnității, — cum o afirmă referatul, — este o acuză gratuită a aceluia care a voit să delătore prea marile deosebiri dintre salariile acelor funcționari.

Singura teză, care sustă în mod logic, conform normelor în vigoare și după demonstrațiile de mai sus este, că cl. IV. corespunde rangului de Subdirector general, și este singurul punct de mănecare în discuția asupra indemnității speciale.

Ca concluzie ne luăm voie a restabili situația așa cum este și nu cum referata Direcțiunii județene pretinde a fi.

Salariul cu indemnizație			Rangul în Minister (vechiul Regat) cu salariul
cl. IV.	Lei 2500	echivalent	Subdir gen. cl. I. L. 2500
„ V. 1	„ 2200	„	Director cl. I. „ 2200
„ V 2	„ 2000	„	„ „ II. „ 2000
„ VI. 1	„ 1800	„	„ „ III. „ 1900
„ VI 2	„ 1700	„	Subdir. cl. I. „ 1700
„ VI. 3	„ 1600	„	„ „ II. „ 1650

Clasele VII. și VIII. cari după Normativ au 4 ranguri de salariu ar trebui să cuprindă cele 6 ranguri din Minister: anume șefii de servicii, șefii de birou principali și șeful de birou cl. I. Asimilările acestea însă sunt o operație de regulament, străină de noi, care însă nu se va putea face decât pe baza salarelor, fiindcă cadrele nu corespund.

Atunci deci, când funcționarul Ardelean susține, ca rangul de IV. cu salariul de Lei 2500 corespunde unui Subdirector general, sau rangul VI. 2 cu salariu de 1700 corespunde la subdirector cl. I. rangurile acestea nu ni se pot contesta pe nici un motiv legal. Funcționarul are drept a avansa atât după Normativ, cât și după statut, până la cel mai înalt grad arătat mai sus.

Păreră în opoziție cu noi, pornind dela premise false, pretinde o reducere a indemnității speciale, care apoi cu salariul de bază vechi să deie rangul corespunzător celor din Minister. În modul acesta se urmărește, vădit tendențios, ca toți funcționarii Ardeleni să fie retrogradați, deoarece este mai mult ca neînțeles ca atunci, când referatul d-lui director Nicolau pune în echivalență pe Directorul general cu rangul IV. din Normativ și când în un tablou mai în urmă echivalează rangul V. 1 cu director cl. I. având salariile de Lei 2200, — pretinde o reducere a indemnității la maximum 400 Lei. Și în baza acestei operații, pe care o numește situația legală, scoate o nouă încadrare a funcționarilor Ardeleni, punând rangul V. 1 cu salariu rectificat la Lei 1900 echivalent cu director cl. III. Și în sensul acesta doarește o nouă stabilire a rangurilor, pentru funcționari, Ardeleni, și anume:

Director cl. III.	Șef de bir. princ. cl. III.
Subdir. cl. I.	„ „ „ cl. I.
„ „ II.	„ „ „ „ II.
Șef de serv. cl. I.	Subșef de bir. cl. I.
„ „ „ „ II.	„ „ „ „ II.
„ „ „ „ III.	Impegat cl. I.
Șef de bir. princ. cl. I.	„ „ „ II.
„ „ „ „ „ II.	

Am fi prea cutezători și lipsiți de orice principii juridice și echitate, dacă am susținea că aceasta arbitrară clasare este serioasă. Cei mai mult, tendențiozitatea este prea vădită ca să nu vedem o delăturare a funcționarilor Ardeleni din rangurile înalte ce le compete. Ar fi ca nici un funcționar din vestul Carpaților să nu ajungă mai mult ca director cl. III. eventual, să nu avem nici în acest rang vre-un funcționar.

Credem însă că, după cele dovedit, rezultă următoarele:

1. Indemnizația spacială s-a dat în sumă mai mare decât sporul funcționarilor din Minister, pe motivul că salariile în Ardeal erau mult inferioare, deci fixarea lor pe aceeași treaptă nu se putea face prin aceleași sporuri mici.

2. Aceasta indemnizație specială nu putea să aibă alt caracter, decât sporurile date prin Jurnalul Cons. de Min. No. 3079 din 8 Sept. 1921, anume: salariu de bază.

3. Salarele actuale cu indemnizație nu crează nici o situație mai favorabilă față de colegii din Minister, ci din contra, corespunde întru toate rangurilor echivalente,

admise atât de Normativ cât și de Statutul pentru avansarea funcționarilor.

4. Jurisprudența Casației precum și atitudinea din urmă, mai obiectivă, a Consiliului superior administrativ, îi recunoaște acestei indemnizații speciale, caracterul de salar de bază.

Deci funcționarii din vestul Carpaților au trate drepturile de a fi reintegrați în legalitate, dându-li-se toate sporurile cuvenite și după indemnizație, conform colegilor din Minister.

Al doilea principiu discutabil este că ni se pune în sarcină o avansare ilegală. Motive nu se aduc ci stăm în fața unei afirmațiuni, că „autoritățile de control au fost induse în eroare”, aprobându-se avansări nedrepte. Este o afirmațiune temerară, și am fi dornici de prezentarea dovezilor. Până atunci, acestei afirmații îi opunem faptul, că avansări anulate de Minister au fost câștigate în Contencios prin șentința Curții de Casație, și nu la apelul funcționarului, ci al Ministerului (vezi No. 289 din 23 Martie 1928, Casația III.)

Ba cei mai mult, avem funcționari încențiați în drept, advocați chiar, ajunși la o etate de peste 50 ani, cari în decurs de 8 ani nu au fost avansați nici odată. Să ni se arate un astfel de caz între funcționarii superiori din Minister.

Dacă se poate admite o astfel de afirmațiuni și se poate susține, cu aparență de verosimilitate, că avansările noastre au fost ilegale, credem că o atare afirmațiune este a o reținea pentru funcționarii din Minister.

Nu discutăm superioritatea ca pregătire a funcționarilor din teritoriile din fosta Monarchie Austro-Ungară, — cunoscut fiind că aceștia, aproape toți, au calificarea completă, — discutăm însă faptul, că atunci, când un funcționar are drept la avansare, când normele aplicate de Minister spun că un pretor poate avansa până la director, dar se cere minimul de 10 ani serviciu, — de ce funcționarii din vestul Carpaților, cari cei mai mulți s'au jertfit carierei, sigure pentru a se pune în serviciul administrației românești, nu pot fi, după 10 ani, la rangurile de subdirector și director ?

Vădit că s'a urmărit și se urmărește o tendință de a pune în inferioritate, cu orice chip, pe funcționarii Ardeleni față de cei din vechiul Regat și — s'o spunem deschis — închiderea funcțiunilor conducătoare din noua formațiune a structurii administrative, pentru acești funcționari cu nimic mai jos în conștiințiozitate și morală, ca colegii din Minister, ci poate din contră.

Deci pentru a pune capăt acestei situațiuni insuportabile și a intra în ordinea legală a serviciilor județene și comunale sunt a se reglementa următoarele :

1. Prin o decizie Ministerială să se ordone tuturor serviciilor din vestul Carpaților ca indemnizația specială să fie calculată la salarul de bază și a se acorda toate sporurile precum și reținerile după acest salar.

2. Prin o decizie Ministerială să se revoace anularile avansărilor pe 1928, fiindcă funcționarii au mers deja în Contencios contra acestor anulări, și e mai mult ca sigur; câștig de cauză.

3. Să se facă o asimilare a tuturor funcționarilor după Statutul funcționarilor, observându-se gradele de acolo, și luându-se salarul de bază (cu sporul, respective indemnizația) ca cinozură de asimilare.

4. Intru-cât aceasta ar cauza vre-o dificultate, să se restabilească salariile din 1926, corespunzător la fiecare grad, în valuta aur, (coroana egal cu Leu) și să ni se deie salarul, după măsura stabilizării, în de 30 ori cea avută.

5. Intru-cât se poate face o verificare imparțială a tuturor încadrărilor, cari în ce privește salarul formează drepturi câștigate, această verificare să se facă pentru toți funcționarii, inclusiv cei din Minister.

6. Verificările numirilor și avansărilor să se facă până la 1 Ianuarie 1924 după dispozițiunile din Normativ, pentru Ardeal, și după Regulamentul intern pentru Minister și Vechiul Regat; iar dela 1 Ianuarie 1924 după dispozițiunile Statutului funcționarilor publici.

7. Să se facă o verificare serioasă a pregătirilor fiecărui funcționar, prin comisii anume, precum și verificarea situațiunii materiale și morale a tuturor, punându-se fiecare la locul ce-i compete.

Victor Ungur.

Modificarea Legei Unificării Administrative.

Ce ne va aduce? Ce soartă se va crea notarului?

Deși venită după atâția ani dela unirea tuturor provinciilor românești cu Patria mamă și după ce mai multe comisii și subcomisii a lucrat, nu mult timp după promulgarea legii Unificării administrative a fost supusă modificării, chiar de partidul politic ce o făurise.

Dar n'a fost partid politic, care venind la

cârmă Țării, să nu se gândească la o modificare fundamentală a acestei legi.

Și era prea firesc aceasta, fiind că o lege de o vitalitate atât de mare, pentru consolidarea și progresul României întregite, prea fusese consacrată intereselor de partid, în pofida și detrimentul intereselor superioare ale Țării.

Astăzi modificarea acestei legii este o chestiune de zile!

După declarația unui înalt personaj guvernamental făcută într'o anumită ocaziune, s'a făcut chiar un pariu, că până la 1 Aprilie a. c. această modificare va fi promulgată.

Nu cunoaștem încă cuprinsul proiectului acesta, care se zice că ar fi în întregime întocmit.

Presa, singurul nostru organ informativ, ne-a dat știri foarte sgârcite, din cari nu poți desprinde aproape nimic ce ne așteaptă în viitor.

Se zice că satele vor deveni comune . . . Că pretori — de notari nimic — vor fi aleși prin voturi. În fine, că politica, această plagă distructivă a ori cărui progres, nu va putea să mai facă, în viitor, nici cel mai mic rău, administrației rurale!

Nu știm câți vor putea crede, că în țara noastră, unde patimile politice din ultimii ani, au turburat ori ce rațiune sănătoasă, să putem vedea o atât de mare minune!

Nu știm câți vor avea o viziune atât de clară și cinstită, a stărei lucrurilor, atât de îngrijitoare, în care a ajuns mult compătimita noastră administrație rurală, spre a se putea lua, putem zice, atât de revoluționară măsură.

Să dea Dumnezeu, să nu-și găsească și acum lecția dată, de Cuza Voda lui Mihail Cogălniceanu, cu țiganul, în schimbarea înapoiatelor și josnicelor moravuri ale Țării, după atunci.

Că actuala lege a unificării administrative are lacune că are multe dedesubturi cu bună știință și premeditare puse, pentru protejarea partidului politic aflat la cârmă, o știm cu toții!

Ele sunt prea multe, și după declarația unui înalt demnitar și profund cunoscător al administrației, 75% din dispozițiile ei sunt consacrate intereselor politice și numai 25% consolidării și progresului administrației Țării. Să se îngădească oare atât de sever și cinstit, administrația, rurală în special, făcându-se cum mai spuneam altă dată, în coloanele revistei „Notarul Român“, unde acest articol a apărut pe Februarie a. c., un gard de spini, să nu mai pătrundă distrugătorii ei.

Se poate oare să renunțe la hegemonia de până acum, partidele politice, care în loc a-și căuta guvernarea, în chemarea națiunii, prin aplicarea sincer a unor programe lipsite de demagogie, și-o găsea și asigura prin funcționari administrativi, notari, pretori, pe cari îi transforma în agenți electorali cei mai josnici.

Se poate oare înfrâna, cu atât astrășnicie patimile politice ce și-au ajuns culmea, ce au făcut atâta rău administrației rurale, și când zic admi-

nistrația rurală înțeleg notarul comunal ori cer-cual, căci ori ce cunoscător sincer și obiectiv, al realității, confundă pe notar cu administrația rurală.

Nu se poate concepe, o administrație rurală, fără notar, notarul pregătit, după cum nu se poate concepe, notarul fără administrația rurală.

Dece aceasta? vor întreba mulți.

Fiindcă administrația este o știință tehnică prea profundă și a se lăsa această instituțiune fundamentală adică satele noastre, baza Țării, în mâinile unor profani în cele mai elementare cunoștințe, ori cât suflet vor avea ei, vom comite cea mai gravă eroare, iar consecințele dureroase vor apărea chiar în primele zile.

»Extrema importanță a atribuțiilor primarului și în special a atribuțiilor lui de polițe, ar putea da ușor un caracter abuziv și tiranic, unor prerogative consacrate de lege . . .« (Th. Ducroc, Cours de droit ad-țiv)

Dar istoria administrației rurale atât a Vechiului Regat cât și a Ardealului, îl pun pe notar într'o atât de mare lumină, încât marele și importantul său rol ne scutește al mai expune aci, azi neputând fi de nimeni tăgăduit.

El apare într'o adevărată aureolă, căci mai ales în ultimi ani, viața notarului a fost o adevărată viață de mucenic, cari s'au sacrificat pentru religia lui Crist. Puținele elemente pregătite ce au mai rămas, le putem considera, fără exagerare, astfel căci și ei au nădăjduit în viitorul administrației țării, tot astfel cum ceilalți au crezut în religia ce propagau.

Dar mai mari cunoscători și cercetători ai administrației rurale, nu puteau admite un progres al administrației rurale, decât numai prin notar, notarul selecționat.

Mihail Lungeanu, f. ad-tor de plasă, inspector general ad-tiv, membru corespondent al Institutului nostru de cultură »Academia Română« spunea în 1910, într'un studiu al său: »Atâta timp cât nu se va începe cu selecția notarului și consolidarea situației sale nimic serios nu se va face pentru administrația rurală, tot fiind clădit pe nisip«.

Și raportorul legii U. A. a găsit cuvinte destul de elogioase pentru notar, numindu-l: »Osia împrejurul căreia se învârtește carul statului«.

Decât că ele, au rămas deziderate sterile și întreaga situație a administrației rurale și inclusiv a notarului au fost lăsate la bunul plac a unor inși, cu desăvârșire streini de rostul administrației și al notarului, dominați de patimi

și revanse ce au mers tot crescând în marea daună a ori cărui progres.

Starea înapoiată în care se află notarul și administrația rurală, sunt dovezi destul de concrete a realității.

O realitate prea dureroasă!

Ce ne va aduce noua modificarea?

Ce soartă se va crea notarului?

Se va căuta să fie pus la locul ce i-l acordă rolul său și i-l pretinde progresul și consolidarea administrației rurale a țării, spre fericirea populației satelor României întregite?

Această realizare este în funcțiune de bunele intențiuni ale Onor. Comisiuni, însărcinate cu elaborarea proiectului modificator, cum și ale Onoratului Guvern.

Și aci, corpul notarial, este îndreptățit a-și exprima cele mai mari speranțe.

Dar speranțe a avut în totdeauna corpul notarial și numai această binefacere hărăzită a omenirii, a putut ține puținile elemente pregătite la posturile lor, de cinste și de dureri.

Fie, ca speranțele noastre, de data aceasta, să fie împlinite nu ca până acum, ci așa, cum le pretinde, interesele superioare ale României întregite, căreia, trebuie să i se dea cel puțin în al 11-lea ceas, pentru satele ei, o administrație, care să-i asigure fericirea marelui populații, ce constituie baza Ei.

Serban Constantinescu

not. dipl., Stud. în documentare și științe ad-ve.
Vicepreședinte în Uniunea generală a notarilor.

In preajma modificării legii pentru unificarea administrativă

S'a anunțat și se anunță în unanimitatea presei, precum și în diferite conferințe și adunări, că se va modifica legea pentru unificarea administrativă, în partea care privește lacunele observate în cursul aplicării acestei legi.

Salutăm și aducem elogii, din partea corpului notarial, acestui fapt, foarte necesar pentru prosperitatea administrației și credem, că cei în drept au tras concluziile necesare din glasul notarilor, atât în ceea ce privește buna administrație, cât și regularea drepturilor și datorii notarilor, cari tocmai acestea fac obiectul doleanțelor noastre: administrația și profesia, și în consecință, fac următoarele propuneri cu rugămintea ca, cei în drept să binevoiască a le avea în vedere la suszisa modificare.

1. Notarul, să fie și el consilier de drept, cu vot deliberativ, în consiliul comunal, la comunele rurale, după cum preotul și învățătorul este deja, pentru a apăra și veghea asupra intereselor puterii centrale și a se lua încheeri legale, fără de care calitate n'ar avea influență imediată, față de corpul comunal deliberant.

2. Notarul, să fie de asemenea, membru de drept în delegația permanentă comunală, colorar, ce decurge din punctul precedent al articolului nostru.

3. Notarul cu primarul să aibă egală putere de autoritate, ca și capii administrației comunale, unul fără altul să nu poată face nici un act de autoritate — competența de cap administrativ al comunei rurale, să fie contopită în aceste două calități —; pentru motivul, că

primarii rurali fiind în majoritate profani se compromit adesea, interesele comunei se regresează, în consecință — în zadar dă sfaturi notarul, acolo unde primarul nu vrea să țină seama de ele. — Menționez, că aceste sunt fapte concrete.

4. Singur notarul să fie ofițerul stării civile în comunele rurale, care deja în realitate este și răspunde de acest serviciu, cunoscând în perfect în comună starea civilă a populației precum și legile civile. Primarul din contră îngreunează acest serviciu, nefiind permanent la oficiu, ocupându-se mai mult cu gospodăria sa.

5. Notarul fiind șeful poliției administrative de stat în comunele rurale, să se desăvârșească organizarea poliției de stat în comună și să se pună la dispoziția sa organe suficiente pentru îndeplinirea atribuțiunii lui, așa după cum prevede d-nul Iuliu Pascu, ilustru membru în consiliul legislativ, în art. 31 din proiectul de lege lansat de d-sa, pentru organizarea Ministerului de Interne, publicat în revista »Administrația Română« No. 2 din 15 Ianuarie 1929; pentru care îi aducem prinosul nostru de recunoștință pentru grija ce duce d-sa față de administrația Română.

6. Să se dea în integritate, calitatea notarului de ofițer al poliției judiciare, ceea ce nu împiedică nimic, atunci când parchetul, va avea câți mai mulți auxiliari cu competența deplină, din contră este în interesul Ministerului Public.

7. Să se dea drept și notarilor absolvenți ai școalelor de notari din vechiul Regat și Ba-

sarabia și celor cari au o vechime de 5 ani, să înainteze la gradul de șef de biuro și toți notari cu școli de notari să redacteze acte fără caracter juridic, în interesul particularilor, pentru a primi și ei o plată anume.

Că s'a luat acest drept notarului din vechiul regat, precum și acela de a înainta gradul la administrator de plasă, este o scădere a pres-

tigiului sau și a administrației din care facem parte.

Inteligența celor chemați să făurească aceasta modificare fiind ageră, va înțelege că această stare nu poate să mai dăinuiască și în consecință va înfăptui propunerea noastră pe cale de lege, că administrația să fie la înălțime.

I. D. Săvoiu, notar
Butculesți jud. Teleorman

Taxele comunale

În anul 1927 a apărut un ordin al Ministerului de Interne cu No. 8423, prin care ordonă suprimarea taxelor ilegale din bugetul comunelor. Acest ordin fiind publicat în „Monitorul județului” a ajuns și în mâna preoților, dintre care unii interpretându-l greșit a declarat și taxele comunale — înființate pe baza art. 1 și 4 din legea asupra maximului taxelor și contribuțiilor — directe — de ilegale. În urma declarației preotului, o comună, de pe valea Crișului, jud. Bihor în anul 1928 n'a contribuit la comună cu nici un fel de taxă. Cazul având urmare destul de gravă a ajuns, parte la prefectură, parte la episcopat.

Episcopatul voind a avea o situație clară, a cerut opinia prefectului, care la timpul său printr'o adresă aprobă procedura preotului, iar notarul pentru raportul său, prin care cere ajutorul autorităților superioare, ajunge la judecătorie. Mă întreb oare prefectura pe ce bază a aprobat bugetul comunei fiind cheltuelile, — după concepția preotului și opinia prefectului, — acoperite prin taxe ilegale? Pentru ce a aprobat la timp înființarea acelor taxe pe baza căreia s'au făcut încasările? Este adevărat că în comunele rurale din județul Bihor majoritatea taxelor sunt înființate asupra proprietăților imobile, — fiind singurul mijloc prin care se pot acoperi cheltuelile legale, — însă acestea taxe înființate în lipsa altora sunt votate de către consiliul comunal și aprobat de către prefectură. Cum s'a putut accepta procedura preotului, care prin explicația sa greșită agita locuitorii comunei și împiedecă bunul mers al adminis-

trației?... Să răspundă opinia publică. Eu cred că prefectura, ca autoritate superioară administrativă, la raportul notarului trebuia să ordone ancheta la fața locului și numai în urma anchetei să-și deie opinia. Aceasta însă nu s'a făcut.

Pentru ce?... Pentru-ca notarul să nu aibă nici când dreptate. Notarul lipsit de orice sprijin moral din partea autorităților administrative, bazându-se numai pe lege, executând punctual și întocmai ordinele primite, ajunge în dușmănie cu locuitorii comunei, aparând în fața lor ca un executor de forță, care funcționează contrar legii și fără de nici un ordin superior. Locuitorii văzând, că notarul nu primește nici un concurs din partea superiorilor — fiind de credință că notarul face încasările în mod ilegal și că suma încasată se întrebuințează de către notar, primar și casier, — neagă plata taxelor, din care cauză gestiunea financiară a comunei suferă mult. Pentru ca în viitor să evităm asemenea anomalii, dăunătoare atât pentru contribuabili, cât și pentru funcționarii încredințați cu manipularea gestiunelor financiare, ar fi de dorit să se clarifice odată situația taxelor comunale și să știm, dacă sunt legale ori ilegale, taxele înființate asupra proprietăților imobile, fiind acestea votate și aprobate în lipsa altora? Ar fi însă și mai mult de dorit ca noi, notarii, în asemenea cazuri să nu fim considerați de fii orfani, ci să fim apărați de cei în drept și pentru asigurarea bunului mers al administrației să primim concursul necesar.

Nicolae Pantea
notar.

Ordonanțe cu caracter administrativ.

Ministerul de Interne Direcțiunea comunală, cu ordinul No 1800/C din 29 Ian. 1929. a dispus că, gheretele, bufetele, baracele, compartimentele și micile porțiuni de terenuri din piețele comunale, pe cari se exercită un comerț sau o meserie prin derogare dela art. 215 din legea pentru unificarea administrativă, se pot arenda prin bună învoială (fără licitație publică) invalizilor, orfanilor prin tutorii lor legali sau dativi și văduvelor de război, conform art. 49 din lege.

Ministerul de Interne. Direcțiunea Personalului și controlului. No 82 P. 3 Ianuarie 1929.

Domnule Prefect,

O elementară datorie față de patria noastră cere imperios ca să se introducă cât mai de întârziat un nou spirit în administrațiile publice.

Funcționarii publici țin datoria de a contribui la această operă cu toate puterile lor.

Trebue să constatăm cu durere, că dacă mulți dintre funcționarii publici își îndeplinesc cu toată râvnă și cu toată conștiinciositatea datoriile ce le au, mulți dintre acei cărora Statul le asigură existența înu sunt conduși în activitatea lor de spiritul larg și de înțelegerea care caracterizează pe funcționarii țării apusene.

Cetățeanul contribuabil mai ales dacă este țăran, sau dintr-o clasă socială modestă, e tratat în multe oficii publice într'un mod umilitor.

Cele mai mici și mai frecvente afaceri administrative cetățeanul nevoiaș nu le poate aranja decât cu tergiversări inutile și cu prețul unor umiliri nepermise.

Sunt funcționari, cari în loc să ușureze contactul cetățeanului cu oficialitatea, îl îngreunează prin fel de fel de ingrediente. Astfel în loc ca cetățeanul să fie încurajat prin atitudinea funcționarului public chiar atunci când vine pentru a-și aduce la îndeplinire obligațiile către puterea de stat, e expus unor șicane nedemne de un funcționar al statului și îndepărtat prin atitudini lipsite de politeță.

Insuficiența acestui sistem se resimte și în cazurile, când se adresează autorităților noastre, cetățenii străini. Jignirile mărunte aduse acestora de către unii din funcționari au creat administrației noastre un renume atât de prost peste hotare.

O elementară datorie patriotică ne impune ca să ridicăm prestigiul Administrației noastre de Stat până la nivelul administrației statelor din Apus.

Anul nou trebuie să aducă Țării dispariția rezelor deprinderi încetățenite la unele oficii publice dela război încoace.

Ca atare punem în vedere tuturor funcționarilor

acestui departament, ca în viitor să observe față de cetățenii care se adresează autorităților de ori-ce categorie socială ar fi, ori cărei minorități sau religii ar aparține, regulile celei mai stricte politețe.

Vom lua măsuri disciplinare împotriva acelor care vor nesocoti acest ordin și vor jigni în demnitatea lor pe cetățenii cari se prezintă autorităților, fie pentru a cere un sprijin, fie pentru a-și satisface o datorie, precum și împotriva acelor cari în mod neglijent vor întârzia lucrările reclamate de public.

O specială atenție pentru normele de civilitate se impune să o aibă organele polițienesti dela orașe, față pe publicul care li-se adresează.

Ori-ce bruscare sau jignire va fi aspru pedepsită.

Pretorii, notarii și jandarmii satelor sunt cu deosebire avertizați ca să respecte demnitatea omenească a țărarimei, înconjurând ori-ce atitudine de arroganță în contactul cu publicul. Ei își vor îndeplini datoria procedând civilizată chiar când vor avea de a face cu contravenienții diferitelor ordonanțe.

Pedeapsa legală are destulă rigoare, ca să mai fie nevoie de sublinierea ei printr'un tratat neomenesc. Intre obligațiile lor să nu uite că intră și aceia de a da sfaturi părintești celor care li-se adresează, căci în acest fel își ușurează greua sarcină de a administra întrucât își câștigă încrederea sâtenilor, fapt prin care li-se fortifică autoritatea.

Domnii Prefecți de județe vor veghea sever ca manierele prin care ar aduce o jignire publicului să dispară, ca plângerile publicului să se aducă la cunoștința celor competenți și ca abaterile dela normele de civilizație să fie sancționate fără întârziere, prin pedepsele prevăzute de regulamentele legale.

Cei care vor continua să nu înțeleagă această cereință a noului spirit ce trebue să domnească în administrația publică, vor fi îndepărtați fără cruțare din serviciile ce ocupă, căci nu se va admite ca un funcționar al statului să creieze prin purtarea sa față de public, nemulțumiri, în loc ca să fie un factor al armoniei sociale și al întăririi autorității de stat.

Ministru de Interne,
Alex. Vaida Voevod.

Ministerul de Interne. Direcțiunea Comunală. No. 1790 C. din 29 Ianuarie 1929.

Domnule,

Ministerul de Finanțe prin adresa No. 347943 din 31 Decembrie 1928, ne aduce la cunoștință, că în urma punerii în aplicare a legii pentru majoritatea taxelor de timbru cu 20% cu începere dela 1 Ianuarie 1929, biletele de vite vor fi supuse la următoarele taxe de timbru:

Vite mici 2 50 Lei.

Vite mari 6 Lei.

Față de cele expuse, vă rog să binevoiți a lua măsuri în consecință.

p. Ministru, Indescifrabil.

Director General, V. V. Ustoll.

PUBLICAȚIUNI

No 799/928.

Concurs.

Notariatul Wiesenheid, plasa Arad deschide concurs pentru ocuparea postului de impiegat comunal.

Cererile ajustate se vor înainta până la 15 Martie 1929.

Retribuțiunile sunt cele prevăzute în buget Lunar Lei 3500.

Preferiți cei pregătiți.

Notar,
Suciș.

218/929.

Concurs.

Se publică concurs pentru îndeplinirea postului de secretar cercual la comuna Căpruța.

Reflectanții vor înainta cererea până la 30 Martie, ajustată de actele justificative.

Retribuțiunile sunt cele prevăzute în buget. Căpruța, 16. Februarie 1929.

Primăria.

Anunț.

Student la Școala Superioară de Științe de Stat din București, fiind orfan de războiu caut un post de practicant sau impiegat la un notariat. Rog pe domnii notari binevoitori a se adresa pe lângă comunicare a condițiilor la:

Săbăduș Ioan
student, Com. Căpâlna de jos, of. p. Jidveni,
jud. Tarnova-mică.

Nr. 126/929.

Publicație.

Deschidem concurs pentru postul de secretar fiind de al ocupa imediat cu retribuțiunea bănească ce se va stabili împreună după înțelegerea și o cameră de locuit și încălzit la primărie. Reflectanții să-și descrie actele care le posed să știe scrie ortografic în limba statului să amintească limbele pe care le mai posedă, și să fie necăsătorit.

Caporal Alexa, la 12. Februarie 1929.

Primăria.
poșta Sf. Ană, jud. Arad.

Anunț.

Secretarii comunali și cassarii de specialitate funcționari din județul Timiș-Torontal, cari sunt pentru constituirea »Uniunii Secretarilor și Cas-sarilor Comunali« sunt rugați a comunica adresa subsemnatului.

Lascu Ioan.
secretar comunal în Șoșdea
jud. Timiș-Torontal.

Secretar comunal cu praxă perfectă, capabil a conduce singur notariatul, vărsat pe deplin în toate agendele, caută post.

Adresa: Weinmann Geza, Huedin

Anunț.

Subsemnatul, secretarul comunei Breasta, din plasa Balta-Verde, jud. Dolj, dorind a ocupa postul de secretar în orice comună din județele Banatului, rog pe domnii notari, unde se află postul vacant a comunica pe adresa de mai sus.

Vasile Popi, secretar

Subsemnatul doresc a ocupa un post de impiegat sau secretar, unde se va găsi vacant. Posed 5 cl. liceale și vârsta de 19 ani. Adresa: Gh. Radu, com. Hurdugi, jud. Fălțiceni.

Publicațiune.

Tânăr de 26 ani, necăsătorit cu bacalaureat 3 ani studii în drept. dorește a ocupa un post de practicant sau secretar, în comună română, lângă un notar român, unde ar putea deplin învăța limba română.

Adresa: Iosif Nagy, notar, Micăsasa jud. T.-Mică.

Concurs.

La notariatul cercual Sichevița, județul Caraș, se caută un impiegat. Retribuțiunile sunt cele prevăzute în buget, adică 3000 lei.

Postul se poate ocupa imediat. Cererile prevăzute cu actele recerute se vor trimite pe adresa acestui notariat.

Sichevița, la 2 Februarie 1929.

NOTAR CERC.

D-le Notar, D-le Primar!

Constatăm din registrarea noastră, că ^{notarului} ~~notarului~~ ^{comună} ~~comună~~ Dv. este în restanță cu abonamentul revistei „ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ”.

Vă rugăm, binevoși această datorie a o achita până în 8 zile.

Binevoși a ne trimite și a conto 400 lei taxa Uniunii precum și bani votați pentru Căminul notarilor.

Lugoj, la 1 Ianuarie 1929.

Buha,
președintele uniunii

Invitare de abonament

Cu prima Ianuarie 1929 deschidem un nou abonament la „Administrația Română” față de scumpete ce a provenit și anul acesta și față de scumpirea tarifelor poștale suntem nevoși a lăsa prețul de abonament, ca în trecut care va fi:

Pe un an — — — — — Lei 300.

Rugăm abonații noștri să binevoiască a ne trimite de urgență abonamentul înainte, că să ne putem aproviziona la timp cu hârtia, cernelurile etc., să putem apare și în anul viitor tot așa de regulat, ca și în cei 8 ani de existență.

Intrăm în al 9-lea an de apariție tot cu gândul curat de a lucra pentru prosperarea neamului nostru și îmbunătățirea administrației comunale și județană.

Adm. „ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ”.

AVIZ

Rugăm abonații noștri, cari ne mai datorează încă unele sume pe anul 1926, 1927, și 1928 să binevoiască a le achita de urgență.

Nu putem socoti de sprijitori al ziarului nostru pe aceia, cari ne îngreunează apariția, prin neachitarea la timp a abonamentului.

Un ziar — chiar săptămânal fiind — reclamă sute de mii Lei cheltueli anual și nu poate apare regulat, dacă abonații nu achită la timp abonamentele.

Ca organ care stăm în serviciul întregului corp notarial și administrației comunale, rugăm abonații noștri, ca fiecare să ne câștige câte un abonat nou, ca să putem mări ziarul.

„ADMINISTRATIA ROMÂNĂ”

ORGAN AL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR COMUNALI ȘI CERCUALI DIN ROMÂNIA
REDACȚIA ȘI ADM. LUGOJ, STR. BISERICII 24. — ANUL IX. — PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE 300 Lei ANUAL

PENTRU COLABORATORI:

Se aduce la cunoștința colaboratorilor, că manuscrisele primite la redacție nu se înapoiază. Redacția își rezervă dreptul să tipărească articolele când va crede de cuviință, conducându-se numai după considerațiuni tehnice și editoriale.

Pentru tot cece privește redacția și administrația: manuscrise, reviste, ziare,

cărți, cererile de abonamente, sumele de bani (mandate poștale,

scrisori de valoare) etc., a se adresa la redacția

revistei: Lugoj, Strada Bisericii

24

CINE PRIMEȘTE UN NUMĂR SE CONSIDERĂ ABONAT